

První 1972

OBĚŽNÍK

České katolické missie

VESELE VANOCE
ŠTASTNÝ, NOVÝ ROK

1973

* VÁNOČNÍ NOVINA *

Slovo boží - Lukáš 2. 1-14: V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se vykonal soupis celé říše. To byl první soupis a konal se, když v Sýrii byl místo - držitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se nechali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se nechal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu. Když tam byli, naplnily se jí dny, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním hostinci nebylo pro ně místa.

V tom kraji byli pastýři, nocovali pod širým nebem a hlídali své stádo. Najednou u nich stál anděl Páně a jasnost Páně se kolem rozzářila. Padl na ně velký strach. Anděl jim řekl: "Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, která potěší i všechny ostatní: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Mesiáš, Pán. Jako znamení vám poslouží toto: Naleznete děťátko zavinuté do plének a ležící v jeslích." A náhle se k andělovi přidal veliký zástup nebeských duchů a takto chvá - lili Boha: "SLAVA NA VYSOSTECH BOHU A NA ZEMI POKOJ LIDEM DOBRE VOLE!"

Všem našim milým přátelům ve Francii, v Československu a širém světě ... ze srdce přejeme radostně vánoce a pozeňnaný nový rok 1973. Při vánoční mši svaté se duchovně všichni spojíme. Budeme vyprošovat především mír národům a Boží pomoc nám všem!

Dieu nous est né, une nouvelle destinée de l'humanité s'ouvre, une espérance s'éveille !

Nos chers amis en France et à travers le monde, veuillez recevoir nos vœux de Noël et de Nouvel An 1973 avec nos prières et remerciements de nous rester fidèles !

Père Lad. Daněk

Mgr. H. Parolek

Père Ant. Beráček, OSA.

* DÍTĚ SE NÁM ZRODIL *

Celá rodina se raduje. Dítě, syn se nám narodil... tu začíná život, září budoucnost. Ó Pane, jak bychom si přáli, aby každé lidské zrození vyvolalo explozi radosti! Ale před jesličkami, kde ležíš a kam spěcháme v tuto svatou noc, nemůžeme nemyslet na děti obou Vietnamů, na děti palestinské - na děti, které se rodí v bidonvilech a brlohách velkých měst světa aniž by poznaly lásku otce s nímž by jednou šeptaly:

"Otče náš, jenž jsi na nebesích".

A přece, když Tě pozorují v jeslích, jako ubohé novorozeně zamotané v plenkách. Vidím, žeš neměl lepší úděl... I Tyš nenašel místo v "čestné hospodě a společnosti"... a teď mě napadá divoká naděje a věřím, že shromáždíš kolem sebe celý lidský rod, který se už po staletí svíjí v bolestech temnot a násilí... Ty nejsi to slabé dítě betlémské, jsi Pánem světa, naše naděje, náš Bůh!

Pane, proměň nás této svaté noci, dej nám nové srdce i mysl abychom byli všichni bratry a přijali Tvé vánoční poselství pokoje, lásky, spravedlnosti a svobody!

PRAŽSKÉ JEZULÁTKO

Padá sníh. Širý svět je bezpochyby mrtev. Je prosinec.
Ale jak je útulno, můj Bože, v malém pokojíku!
Řezavé uhlí v krbu
vrhá na strop dřímotné odlesky.
Je slyšet odkudsi vodu, která vře a tiše bublá.
Nahoře na příhradce, nade dvěma postýlkami,
pod skleněnou bání, s korunou na hlavě,
VLADNE A TRUNI PRAŽSKÉ JEZULÁTKO :
jedna ručička drží z-měkoulí,
druhá se vztahuje k ochraně
nad tyto maličky, kteří se mu důvěřují;
je tolik milé v svém dlouhém slavnostním rouše
a vznešené pod nesmírným žlutým kloboukem.
Je zcela samo před krbem, který je ozařuje
jako hostii skrytou ve svatostánku.
Ježíšek bdí až do úsvitu nad svými bratříčky.
Věčné bytí naplňuje pokojík,
neslyšitelné jako duch,
vtělené ve všechny tyto chudobné věci, prosté a nevinné...

Napsal Paul Claudel .. přeložil Jan Čep - ze sbírky : Svaté obrázky české .

JAN ČEP, Paříž :

* VÁNOČNÍ *

Pro mnoho lidí dnešního světa - i mezi těmi, kteří se narodili v zemích s tradicí křesťanskou - jsou vánoční svátky jenom jakýmsi symbolem, oslavou zimního slunovratu nebo obnovou rodinné a přátelské důvěrnosti; jsou to namnoze svátky dětí, které stojí chvíli oslněny před rozsvíceným stromkem, pod kterým jsou rozloženy více méně neočekávané dárky. Dospělí se z této radosti malých a z jejich úžasu jenom přiživují: těší je, že mohli zažehnout ta světélka mezi smrkovými větvíčkami a v dětských očích i srdcích; vracejí se jim jejich vlastní vzpomínky, smíšené s melancholií pozdějšího odcizení nebo zklamání věku dospělého...

.. Člověk žije v čase, ale má zároveň potřebu věčnosti. Víra ve věčnost nás vytrhává z času a neponoruje do pouhého snu, jak se někdy říká; právě naopak. Kdykoliv nedotáli křesťané závazkům svého času, zůstali zároveň dlužni své věčnosti. Avšak ti, kteří mají na zřeteli jenom lidskou budoucnost pozemskou, mohou být právě tak nepřítomni v svém čase, byť jiným způsobem. Stávají se nelidskými svým současníkům; místo aby sloužili lidstvu, které jim uniká, zneužívají svých bratří, opovrhují jimi a obětují je; obětují lidi z masa a z kostí, tyto bytosti, které v sobě mají schopnost nekonečna a potřebu věčnosti..

.. At jsme tuto vánoční noc sami nebo s druhými, obklopuje nás její tma bez hranic, její mlčení, z kterého jako by ještě nebylo vykristalisovalo žádné slovo. Za námi minulost tisíciletí, před námi nezněřitelná budoucnost. Všechno se zdá bez tvaru a beze smyslu; cítíme a víme jenom, že něco jest, blízko a daleko, a slyšíme tlouci vlastní srdce. Z luna této bezedné tmy, z tohoto chaosu bez hranic, klíčí najednou nepatrné světélko. Všechny lidské osudy, i ty, které se zdály navždy zbloudilé v bezcestí a v bezčasí, se poznávají v Ném, zaujímají místo, které bylo pro ně stvořeno vzhledem k němu.

Všechno se dává najednou v pohyb, po stopách pastýřů, kteří uslyšeli skoro před dvěma tisíci lety hlasů více než lidských, v zemi judské, na pastvinách poblíž městečka Betléma, za vlády římského císaře Augusta. I když jim zněla v paměti ozvěna jistých prorockých zaslíbení, cítili se zasaženi předtuchou události, která přesahovala všechny pozemské naděje a sliby.

Jejich lidská obraznost nebyla s to pojmout, co se stalo v té chvíli a na tomto místě : že se Bůh stal člověkem, že se věčnost zasnoučila s časem, čas se stal semenem věčnosti. Událost historická, ale zároveň položena mimo čas. Bůh pozvedá lidský csud k sobě, člověk se stává účastníkem jeho božství... Místo onoho betlémského narození je v této vánoční noci přítomno všude na zemi; jeho záře proniká nejopuštěnější farnosti; klade se pod nohy těch, kteří se jdou poklonit vtělené N a d ě j i světa; otvírá si miloerdně přístup v srdce zraněná a chrá a její paprsek, zažehlý v očích dětí pod vánočním stromkem, se odráží s úžasem v osereném pohledu dospělých.

JANU ČEPOVI K SEDMDESÁTCE

Nyní chceme vzpomenout životního jubilea našeho pařížského "farníka" a velkého českého spisovatele Jana Čepa, který dne 31. prosince t.r. bude slavít 70 let. Naš jubilant se trvale usadil v Paříži r. 1948 a již léta bydlí se svou rodinou v přímé blízkosti katedrály Notre Dame. Jan Čep pochází z chalupnického rodu a narodil se v Myslechovicích u Litovle na Moravě. Životně je spjat s katolickou tradicí našeho venkova, ač na filosofické fakultě v Praze, kde studoval hlavně češtinu, francouzštinu a angličtinu, poznal různé názory profesoru křesťanství nepřátelských.

V září r.1926, o prázdninách, mladý Čep se seznámil ve Staré Říši na Moravě s profesorem a katolickým spisovatelem Josefem Floriánem, který byl představitelem a tlumočником slavné generace katolických francouzských básníků a spisovatelů. Tak Čep poznal dílo Leona Bloya, Charles Péguyho, Paul Claudela, George Bernanose .. Zemiloval si je a uváděl je do naší literatury.

Jako menší národ Evropy, těžko se dostáváme na úroveň světové literatury, musíme se proto stále učit a již od začátku našich dějin obdivujeme šťastnější velikány. Tak láska a obdiv Francie a latinské kultury v Čechách není novinkou. Frankofilství se zvláště projevilo koncem 19. století a hlavně za Prvé republiky.

Jan Čep náleží k dlouhé řadě českých umělců a spisovatelů, kteří zprostředkovávali duchovní mezinárodní život. Někteří umělci si zvolili Francii za novou vlast, jiní sem přijeli jen na přechodnou dobu. Ti, kteří se zde usadili a svým géniem si získali světové uznání náleží: Brožík, Kubín, Kupka, Černý, Kars, Šíma, Kundera, Machourek, Hejna, Šiffř .. hudební Paříž si získal profesor A.Rejcha.. K druhé skupině pionýrů umění od Seiny patří malíři: Mucha, Dědina, Zrzavý.. dále hudební skladatel, člen II.čs. zahrani. odboje v Paříži Bohuslav Martinů .. a čeští spisovatelé a básníci: Z.Braunerová, Vrchlický, Zeyer, Jelínek, Reynek, Hrubín, Čapek, Nezval, Holan ...

Jan Čep začal uveřejňovat své povídky v různých časopisech od r. 1926. V r. 1931 vyšla jeho první kniha "Zeměžluč". Potom jeho romány vycházely až do r.1944. Čepův přítel a literární kritik B.Fučík napsal r. 1969 v doslovu nového vydání jeho knih v Praze, kde oceňuje dílo a přínos našeho jubilanta: "... Je patrné, že do českého slovesného umění vstoupila pozoruhodně vyzrálá, celistvá a svým osobitým viděním zcela původní osobnost, jejíž síla je v jemnosti duchovní a smyslové skutečnosti".

Čepovo dílo není rozsáhlé, počítá asi 12 knížek a několik výborných překladů katolických francouzských a anglických autorů. Celým dílem se proplétá jediné téma a je udáno titulem prvního svazčku próz "D v o j í d o m o v " /1926/. Autor tam zdůrazňuje " v hrůze poznání ", že svět je d v o j í : " jednak čas této země, překrásné a sladké provizorium a jednak neohraničitelná nekonečnost s Bohem, která prolamuje do času a spoluurčuje jeho podobu". U všech hrdinů Čepových najdeme d v a p o l y , d v a d o m o v y , ten pozemský a onen božský. Jako Mauriakuv, tak i Čepův hrdina prožívá m o r á l n í krizi, ale nakonec v í t ě z í Boží milost a dobro nad hříchem a lží. Čepova próza navazuje na Mouchu a Vančuru, je básníkem r o d n é z e m ě , jeho kořeny jsou na rodné Hané i když žije v Paříži. Je básníkem v y k o u p e n é h o člověka, naplněného nekliďem po věčnosti: F.X.Šalda, kníže české literatury, ho představil kdysi české veřejnosti a napsal o Čepovi jako o " vyprávěči nesmírně klidném a pozorném, plném smyslu pro laskavý, teplý, důvěrný detail a život věci". Fučík dodává, že Čep "svou krásnou prózou a dramatickostí svého díla si zabezpečil náležité místo v české moderní poezii a je hlubokým zážitkem i pro d n e š n í h o čtenáře."

Dnes s naším jubilantem děkujeme Bohu, že měl dosti síly otevřeně v y z n a t ve svém díle své "Kredo" v protikatolickém prostředí Prvé republiky. Mistře, děkujeme Vám za Vaši l á s k u k vlasti neboť svým dílem jste opravdu příklad věného vlastence. Veliký d í k náleží také Vaší chotí paní F r i m e r o s e, která s nevšední láskou a velikou obětavostí s Vámi nese kříž Vaší nemoci. Bůh na Vás dopustil tuto těžkou zkoušku, ale neopustil Vás. Můžete být právem hrdý na své děti, vedle literárního díla, a velkého věnce přátel, kteří Vám zůstávají věrni doma i v zahraničí. Vytrvejte, mějte důvěru, Bůh je mocný, Jemu je všechno možné. A my všichni krajané z Francie Vám p ř e j e m e do příštích let Jeho pomoc, a hlavně zdraví !

A. Bernáček

Jan ZAHRADNÍČEK :

KE KONCI ROKU

Prosinec. A jako by nikdy nepovíval
zelený prapor naděje z žerdi větví.
Dokonáno . . . Nic letos už nepohne se
vlahým předznamenáním fialky nebo drozda.
Dokonáno, první mráz mosty spálil
k minulosti, jež hvězdnou tmou kořenů
sestupuje tam k pramenům, k matkám

Říkám vám. Už dost bylo rozbito.
Mějte úctu k minulosti, jež zůstává,
k té plaché vůni moudrosti v záhybech jejich pláště,
Minulost nejsou jen vrásky a vlasy plné sněhu,
ani lupení pod nohama, jež na větvě nevrátí se,
šaty odložené, dni vypité, žaláře, z nichž jsme vyšli.
Minulost to je proud, závan hudby a krásných hlasů,
výzva k hrdinství. Obětovat se. Nést břemeno, které drtí.
A také přet mlčení na ústech sochy nad hučící řekou dění.
Minulost žije v nás a s každým dechem jí přibývá.
S každým rokem, jež pohřbíváme v paměti světla,
minulost roste v nás jak dálky, z níž rosně vane,
z níž nadějí zelená se... . . .
Všude kroky a hlasy. Stříbro rolniček taje. Mám pocit
těsné blízkosti zástupů v té vánoční vlahé noci.
Z úst se jim pára valí, jak zpívají a zticha jsou zase.
Králové s dary a pastýři s ovečkami v tom mokřém jase
už přešli nás. Teď rozeznělou oblohou domoviny
vybuchují a plynou květy, meteory a stíny ...

ze sbírky: Čtyři léta, vydal Čs. spisovatel, Praha 69

Jan Č e p :

SILVESTROVSKÁ MEDITACE ...

... ke konci občanského roku, kdy máme dělat bilanci svého života. Udělali jsme
v minulém roce, to co jsme měli a mohli udělat pro sebe a pro národ ?
"Marnost nad marnost, a všechno je marnost," posteskl si moudrý Šalomoun na konci svých
dní, v jakémsi generálním zpytování celého života. - Jedno pokolení odchází, druhé při-
chází, a země stále trvá. - Všechny řeky plynou k moři, a moře není naplněno. - Co bylo,
to bude opět, - nic nového není pod sluncem. Tato hořká moudrost se ozývá i z antických
klasiků ... jen Eklesiast Bible končí radou: "Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech mla-
dosti, nežli přijdou dni zlé a než si řekneš: Nenalézám v nich zalíbení..."

* MODLITBA SMOLÁRE . *

Dnes, Pane, všechno nějak pokulhává. A všechno se nahnulo najednou: Místo, které
se mi tak líbilo, dostal někdo jiný. Při jedné záležitosti jsem počítal s podporou N ...
a - on je - náhodou nenocen. A pak takhle migréna. To ještě scházelo. A nakonec jsem ješ-
tě i promokl: autobusy byly samozřejmě přeplněny.

Pane, jsem hrozně rozčilen. Prosit tě ... bojím se, že ti řeknu něco hrubého - jako
tenkrát, když jsem byl ještě dítětem a ve svátek přšlo. Zrovna když jsem měl prázdnou!
V jediný den, kdy jsem si přál, aby bylo hezky. Je to absurdní, ale prosím tě za odpuš-
tění. Někdy bych se tě chtěl ptát, co jsem ti vlastně udělal, že všechno tak kulhalo. Jako
bys měl vrtochy a nálady tak jako já... Pane, dej abych viděl sebe a svět tak, jak je!

svatostí manželství založili novou křesťanskou rodinu krajanů: Ladislav Kurčíník a Hanka Brnická v kostele sv. Ferdinanda v Paříži dne 8.XI.1972. Novým manželům blahopřejeme.

Na věčnost nás předešel: dno 17.XI.t.r. náhle zemřel náš krajan Karel Šípek, rodák od Žatce. Pohřbu z katol.kostela v St.Germain en Layo se zúčastnil veliký počet jeho přátel. Mši svatou za duši zemřelého obětoval P.Bernáček. Paní Havlíčková, P.Daněk a krajané zazpívali zemřelému písně rodného kraje. Pozůstalé rodině a zvláště paní Šípkové vyjadřujeme naši hlubokou soustrast. Budiž mu francouzská zem lehká. Nocht odpočívá v pokoji!

Litoměřický Otec Biskup Dr.Štěpán Trochta, rodák z Valašska a člen světového misijního řádu Salesiánů, slavil v těchto dnech výročí biskupské konsekrace kterou přijal před 25 roky v Olomouci. Necht mu Bih pomáhá a udělí hlavně zdraví!

Francouzští biskupové zasedali v Lourdech od 23 do 30.X. t.r. / 135 biskupů, a delegáti biskup.sboru z Jugoslavie, z Polska, z Afriky, Ameriky.. / a jednali od dvou důležitých záležitostí: Biskup Fratellier z Bordeaux vysvětloval vážnou krizi kněží a duch.povolání. Podle statistiky v roce 1971 pro dobrovol.odchod a úmrtí by bylo třeba náhradu za 700 kněží. Podle dnešního vývoje Francie za 20 let bude bez kněží. - Velkou pozornost získal referát biskupa Mattagrina z Grenoblu na téma: "Křesťanská praxe v politice", v níž se zabýval současným stavem katolicismu ve Francii. Právil mimo jiné: "Církev se politikou zabývala, a i nyní má odvahu to přiznat." Biskupové nechtějí řešit příští volební problémy, ale katolíci, kteří jsou aktivní v krajní pravici i v krajní levici - volbou se jim dostane autority a měli by být hybnou pákou života v místě. - Ovšem bude i pohoršení pro většinu věřících a mnozí řeknou, že Církev se účastní násilí, třídního boje a revoluce... Tento důležitý dokument o politice je velmi odvážný a vzbudil ohlas ve Francii i ve světě, neboť křesťané se mají účastnit veřejného života a být jeho k v a s e m .

Letos je tomu 150 let od smrti Pauline JARICOT, která založila v Lyoně společnost pro šíření V í r y . Tato byla později přemístěna do Říma, založen seminář a papežská universita, dnes známá jako Propaganda Fidei.

Před 150 roky francouzský archeolog J.F.CHAMPOLLION rozluštil staré písmo egypské /hiéroglyfy faraonů/ s pomocí řečtiny, do níž zároveň byl přeložen dekret Ptolema V. z r. 195 před Kristem.

Otec J. FOLLIET z Lyonu náhle zemřel dne 13.XI. t.r. Profesor, básník Josef Folliet se věnoval 50 let křesťanskému sociálnímu hnutí a žurnalistice ve Francii. Přednášel sociologii na universitě v Lyoně a v 65 letech se stal knězem /r.1965/. Jako peritus a laik se účastnil II.Vatikán. sněmu a prohlásil: "Církev Kristova potřebuje kněze, kteří hledají nové směry, ale mají oči upřeny k nebi, nohama pevně stojí na zemi a mysl i srdce mají otevřeny v š e m pravdám, předně však Boží!"

Dne 9.XI. t.r. kardinál Jean DANIELLOU, S.J. z Paříže, se stal členem franc. Akademie. J.D. nastupuje na místo zemř.kardinála E.Tisseranda. Nový akademik je znám jako teolog a odborník patristiky. Byl rektorem katol. University v Paříži. Ve svých 67 letech je velmi činný a téměř každou neděli ho slyšíme v nedělním vysílání France - Culture v 8h. Dne 23.X. 1972 kardinál Danielou pronesl řeč ve Vatikánském rádiu o s i t u a c i řeholního života a zdůraznil, že existuje těžká krise v životě ř e h o l í . "Tato krise je ú p a d k e m a n e v z r ů s t e m , hlavně na Západě. Jiné části církve jsou zdravější. Řeholní společnosti a život nejsou již považovány jako p ř í l e ž i t o s t zasvěcení se Bohu a službě bližního, nýbrž zabývají se spíše záležitostmi rázu sociálního a psychologického. Zdůrazňují individualitu, chtějí se "zdat" klošary aniž by respektovali ducha chudoby. V zájmu "vývoje osobnosti" poslušnost a společná modlitba se opomíjejí . . .

Tak rapidně není p o v o l á n í , biskupové i provinciálové zavírají a prodávají noviciáty i semináře, neboť mládež v ě ř í c í chce brát boží věci vážně a angažovat se společně pro obnovu světa. Rovněž mnoho skandály kněží ruší dobrý vztah k Božímu lidu. - Důvody krise je nesprávné c h á p á n í II.Vatikán. sněmu, neboť řehole, která zůstává v ě r n á svým konstitučním zásadám těší se vzrůstu nových povolání.. Ale jsou mnozí, kteří místo direktiv II.Vatikán.Koncilu šíří v časopisech, v seminářích pochybné nauky... "Církev již poznala mnohé krise a jistě přežije i tuto!"

Koncem listopadu t.r. vyšel v Edici Brepols, Paris n o v ý mešní m i s á l na noždele a svátky. Připravili ho benediktini ze Saint-André/Belgie/ podle nové liturgické úpravy na 3 roky. Nedělní texty jsou uvedeny meditací velkých křesť. myslitelů. Misálek doporučujeme - české liturgické komisi v Praze a našim farníkům. .

ČsSR. vládní delegace znovu zahájila jednání s Vatikánem o o b s a z e n í uprázdněných biskupství. Dnes máme doma pouze j e d n o h o sídelního biskupa, je jím Dr.Š.Trochta. Když Čs.vláda se uchází o s p o l u p r á c i s katolíky, tak by měla snažit vyřešit staré problémy a dovolit papeži jmenovat 15 scházejících biskupů. Snad k pražskému mileniu nás čekají šťastné zprávy. - Čs.pošta vydala dvě známky s nábož.motivem Sv.Martin a sv.Jiří, reprodukce malby na skle lidových umělců z Vysočiny a z Pošumaví.

Milí přátelé,

brzo vkročíme do nového roku 1973. O vánocích poklekáme u jeslí abychom Bohu poděkovali za všechno co jsme prožili. Zamysleme se jak bychom měli lépe spolupracovat s Pánem a zajistili si více spokojenosti a věčné hodnoty...Kněz a myslitel T. de CHARDIN v knize:BOŽÍ PROSTŘEDÍ / Le milieu divin,Paris,Seuil 1957/píše .."opustíme povrch! A noňme se do BOHA, aniž opustíme svět. Tam a odtud, v NĚm a skrze NĚho se zmocníme trvalým, denním úsilím všeho a ovládneme všechno.Zakotvíme v Bohu, v božském prostředí.Tak se ocitneme v nejnuitřnějších bodě duší a v nejpevnějším místě kmoty a země... Poznat a vstoupit do božského prostředí znamená najít se dno potřebné : toho, kdo hoří a zapaluje láskou všechno, co milujeme; toho, kdo ukli dnuje .. toho, kdo utěšuje .. kdo nás a náš život učiní šťastnými" Tedy, přátelé, nevymlouvejme se na druhé, ani se nekrčme,vyhrneme pěkně rukávy a společně vytvářejme lepší svět v nás a ve světě!

Farní rada i já, děkujeme všem farníkům a přátelům za spolupráci a obětavost při budování našeho kulturního prostředí v Paříži. Můžeme se i pochlubit jistým úspěchem neboť jsme obdrželi mnoho pochval. Tak neochbujme a necht' nám Bůh pomáhá v další činnosti a službě k r a j a n s k é veřejnosti!

Děkujeme za první vánoční přání z N.Yorku od paní Hladíkové -- za dary na "OBĚŽNIK" a činnost misie -- ze Švýcar od:Dr.J.Žák, ing.Charvát -- z Mnichova:P.Fort, z Paříže farníci:J.Bernard,M.Nečasová,Dr.A.H.krajan F.S.rodina zemřelého K.Šipka,M.Benz, L.Vlk,Z.Vanhove,M.Jung,M.Leipold. Prosíme majetnější krajany o dar na náš tisk a dovolte nám přiložit k tomuto číslu poštovní složenku pro ty, kdo nám dosud nic neposlali. Napište nám zda si přejete další posílání "OBĚŽNIKU". Je škoda poštovního, když ho nečtete.-- Napište nám z m ě n u adresy. Děkujeme vám za porozumění! A.Bernášek

Z V E M E Vás: v neděli 10.XII.mše svatá v kostele St.Germain l'Auxerrois v 15.30 a v 16.30 ve farním sále rozdá dárky sv.Mikuláš. Na Štědrý večer mše sv. u pana J.Čepa -- Samotné krajany zvu na spol.večeři na ŠTĚDRÝ večer na faře. Na HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ slavná mše sv.se zpěvem koled v St.G.-25.XII. v 15.30,potom bude beseda a prosím naše farnice, aby donesly zákusky.Předem děkuji.

V sobotu 6.ledna v St.Ger.l'A. v 17.30 slavná mše sv. s opatem A.OPASKEM Sv.Tří Králů na úmysl p.Čepa, káže prof.Dr.K.Vrána z Říma a promluví na besedě o díle spisovatele a našeho farníka Jana Čepa u příležitosti jeho sedmdesátky. V sobotu 20. ledna v St.Ger.l'A. mše sv. v 17.30 a promítání obrázků z dovolené v ČSSR. V sobotu 3. února mše sv. v St.Gr.l'A. v 17.30 -- večer bude sokolský plec v Paříži. V sobotu 17.února mše sv. v St.Gr.l'A. v 17.30 a přednáška univ.prof.Dr.Jiránka o diskriminaci člověka a o dnešní společnosti -- prosíme o hojnou účast.

V rámci hudebních večerů v kostele St.Germain de Près v Paříži 12.XI. t.r. jsme měli možnost poslechnout si PRAZSKE MADRIGALISTY řízené prof. Venhodou, s programem, vybraným z české, moravské a slovenské hudební tvorby 15,16. a 17. století.

Program měl dvě části, z nichž první nám představila hudbu z Čech a Moravy, druhá byla vyplněna vánoční slovenskou mší Edmunda Paškya. Ukázky ze staročeských chorálů/ 16.stol./ dávaly pozornému posluchači jen tušit celé hudební i textové bohatství písní, jejichž adventní touha po vykoupení, naděje i bezprostřední radost z "Příchodu" je tak blízká duši našich národů ... Výkon našich umělců -- a nesporně i zvolený program -- byly přijaty pařížským obcenstvem / posíleným Čechoslováky z Paříže / s velkým nadšením a neutuchající potlesk vyjadřoval mnohem více, než-li konvenční oconění hudebního zážitku. / Litovali jsme, že francouzští posluchači mohli vychutnat jen hudební stránku programu, který jen s porozuměním i textu mohl přinést radostné uspokojení, které jsme si odnášeli večer domů./ A.St.

KOLEDA

Tichá noc, přesvatá noc.
V spánku svém dýchá sen,
půlnoc odbíla, město šlo spát,
zdřímlí dávno i pastevci stád,
jen Boží láska, ta bdí.

Tichá noc.
Náhle v ní jásot zní.
Vstávej, lide můj, tmu z očí střes,
V městě Betlémě Bůh zrozen dnes,
z lásky se člověkem stal ...

"OBĚŽNIK -- CIRCULAIRE" -- Decembre 1972 -- Bulletin de la Mission Cath.Tcheque Périodique paraissant 6 fois par an -- Abonnement: 6.--Ff.-- Editeur responsable: Mgr.H.Parolek, 49. rue de Turbigo, Paris 3 -- tel.272.92.54 -- Dary pošlejte namáš C.C.Postal:Mission Cath.Tchequo Clergé,49.rue Turbigo,Paris 3/C.P.La Source